

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af postloven.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 68) findes i tidenden sp. 2442, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 359).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Kampmann (S):

Mine bemærkninger skal falde i to runder. Først nogle bemærkninger til ændringsforslagene, som jo alene drejer sig om, hvor stort et provenu, der skal tilvejebringes ved disse takstforhøjelser, samt om, hvorledes disse forhøjelser skal fordeles.

Der har ikke været den store diskussion i udvalget om en række af takstforhøjelserne, først og fremmest brev- og pakkeporto, hvorimod spørgsmålet om at forhøje portoen for dagblade og fagblade har givet anledning til meget betydelige overvejelser. Derfor står vi også med 3 ændringsforslag vedrørende dette i udvalget: SF's ændringsforslag, som går ud på, at man ikke foretager nogen forhøjelser overhovedet på dag- og fagblade, et andet mindretalsforslag fra de radikale og det konservative folkeparti, som går ud på, at man forhøjer noget og forhøjer lige meget for de to grupper af blade, men at man ikke når det forudsatte provenu . . .

Formanden:

Man bedes forlade salen i stilhed.

Kampmann (S):

. . . og endelig flertalsforslaget, som går ud på, at man tilvejebringer det ønskede provenu, men med en lidt mindre nedsættelse for dagbladene end først foreslået af den socialdemokratiske regering, og den samme forhøjelse for fagbladene som fremsat af den socialdemokratiske regering.

Jeg skal ikke skjule, at socialdemokra-

terne havde foretrukket, at man nåede frem til en ligestilling mellem fagblade og dagblade med hensyn til forhøjelse, hvilket altså ville have medført, at fagbladene ikke havde fået så stor en forhøjelse, som tilfældet nu bliver. Når vi bøjede os og gik sammen med flertallet, så skyldtes det, at vi følte os forpligtet til at nå frem til det provenu, som var forudsat i finansplanen og efter vores opfattelse var forudsat som led i forliget af februar måned i år. Jeg kan forstå, at de andre aftalepartier i dette firepartiforlig af februar måned ikke tager forliget for samme pålydende, som socialdemokraterne gør, men når vi indgår et forlig og vi afgiver nogle løfter, så forsøger vi at holde dem, uanset om man kan diskutere, hvad andre partier har gjort omkring andre løfter i dette februarforlig.

Det er altså årsagen til, at det afgørende for os har været, at provenuet ved takstforhøjelserne blev fastholdt, og at vi fik forhøjelser på fagblade og dagblade, som har været ureguleret i de sidste ca. 10 år. Det har været en uholdbar udvikling, og jeg håber, at der er slået hul i spørgsmålet om forhøjelser for disse kategorier, således at vi kan forhøje i takt med omkostningsudviklingen og ikke alene skal lade andre forsendelsesarter bære disse forhøjelser.

Det andet synspunkt er, at der jo af post- og telegrafvæsenet, som jeg fremhævede det ved førstebehandlingen, gives et meget betydeligt tilskud til de dagblade og fagblade, som de udbringer. Det er et forhold, som vistnok ikke er ganske klart for befolkningen, måske end ikke for en række af dette folkets medlemmer, og derfor havde vi i socialdemokratiet ønsket, at de tilskud, som gives af post- og telegrafvæsenet, ganske tydeligt skulle fremgå af konteringen. Vi har ønsket at sætte et spørgsmålstegn ved, om det var rigtigt, at det var post- og telegrafvæsenet, der gav disse tilskud, alene baseret på, hvorledes de pågældende dagblade og fagblade blev distribueret. Skete det igennem postvæsenet, var det post- og telegrafvæsenet, der gav tilskuddet, skete det ad anden vej, fik de ikke dette tilskud. Derfor nedsatte allerede den tidligere regering et udvalg under statsministeriet som pressens ministerium, der skulle se på, hvor stort tilskuddet var, og hvorledes man skulle kontere dette tilskud.